

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 5320-02-20 פלוני נ' פלונית

בפני כבוד השופטת שירי היימן

תובע פלוני ת"ז
באמצעות ב"כ עו"ד דורית ענבר סברדליק

נגד

נתבעת פלונית ת"ז
באמצעות ב"כ עו"ד גיא אופיר

פסק דין

- 1
- 2 1. לפני תביעה להפחתת מזונות קטין בן 8 שנקבעו במסגרת הסכם גירושין שקיבל תוקף של
- 3 פסק דין ביום 27.05.15. התביעה הוגשה ביום 03.02.20.
- 4 2. הצדדים נישאו כדמו"י בשנת 2011. מנישואים אלה נולד ביום 00.00.12 הקטין נשוא התביעה.
- 5 נישואי הצדדים עלו על שרטון וביום 29.04.15 חתמו על הסכם גירושין. ההסכם אושר ביום
- 6 27.05.15 (תה"ס 7563-05-15). הסכם זה הסדיר מספר סוגיות וביניהן מזונות הקטין וזמני
- 7 השהות.
- 8 3. בסעיף 3.1 נקבע שהקטין יהיה במשמורת האם וזמני השהות נקבעו בסעיף 4 להסכם: עד
- 9 לחודש ספטמבר 2015 הקטין ישהה עם האב מיום שני משעה 15:30 או 16:00 (איסוף מהגן)
- 10 עד יום למחרת. החל מחודש ספטמבר 2015, האב יאסוף את הקטין בשעות 15:30-16:00
- 11 מהגן או מבית האם מדי יום שני עד יום למחרת. בנוסף, אחת לשבועיים בימי חמישי האב
- 12 יאסוף את הקטין בשעות 17:00-17:30 עד יום למחרת. בסופ"ש אחת לשבועיים יאסוף האב
- 13 את הקטין מהגן בשעות 12:00-12:30 וישיבו לבית האם בשבת בצהריים בשעות 16:00-
- 14 19:00. החגים יחולקו באופן שווה בין ההורים.
- 15 4. בסעיף 5 הוסדרו מזונות הקטין ונקבע שהאב יישא בסך של 3,000 ₪ עבור מזונות הקטין
- 16 כאשר סכום זה כולל את כל הוצאותיו של הקטין למעט הוצאות חריגות שהוזכרו בסעיפים
- 17 5.6-5.7 להסכם. בסעיף 5.6 נקבע שהצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות רפואיות שאינן
- 18 מכוסות על ידי קופ"ח ו/או ביטוח רפואי. בסעיף 5.7 נקבע שהצדדים יישאו בחלקים שווים

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 5320-02-20 פלוני נ' פלונית

- 1 בהוצאות אלה : מחצית אגרת חינוך והוצאות חינוך וציוד לבי"ס בתחילת כל שנה כנגד הודעה
2 מביה"ס וקבלה ; עלות קייטנה בחופשת קיץ ; שיעורי עזר ; הוצאות בריאות שאינן בסל
3 הבריאות לרבות טיפולים פסיכולוגיים, טיפולי שיניים / אורתודנטיים, בדיקות ראייה
4 ומשקפיים וכד' ; אירועים מיוחדים שייערכו לילד כגון בר מצווה.
- 5 .5. בין הצדדים התנהל הליך יישוב סכסוך (י"ס 15261-12-19) שנפתח ביום 05.12.19 על ידי האב.
6 התקיימה פגישה ביום 31.12.19 אך לא גובשו הסכמות ועל כן התיק נסגר.
- 7 .6. בין הצדדים התנהלה תביעה למשמורת משותפת שהגיש האב ביום 03.02.20 (תלה"מ 5351-
8 02-20). ביום 16.03.20 ניתן תוקף של פסק דין להסכמות הצדדים לפיהן זמני השהות של
9 הקטין עם האב יהיו כדלקמן :
- 10 שבוע ראשון : אמצ"ש- לינה בימי שני ושלישי. סופ"ש- לינה בימי שישי ושבת (עד ראשון
11 בבוקר).
- 12 שבוע שני : לינה בימי שני וחמישי.
- 13 עוד נקבע שהחגים יחולקו באופן שווה בין ההורים.

טענות התובע

- 15 .7. התובע טוען שמאז החתימה על ההסכם, זמני השהות הורחבו וכיום הם כמעט שווים.
16 בהתאם להסכם, זמני השהות כללו לינה בימי שני משעה 16:00 ולינה בימי שישי עד שבת
17 בשעה 19:00 ובשבוע שני לינה בימי שני ובימי חמישי עד שישי בשעה 12:00. כיום, זמני
18 השהות הינם כדלקמן : בימי שני עד רביעי למסגרת החינוכית ובימי שישי משעה 12:00 עד
19 יום ראשון למסגרת החינוכית ובשבוע השני לינה בימי שני וחמישי. ברי כי חל שינוי נסיבות
20 מהותי בזמני השהות. בנוסף, בתקופת הקורונה נהג לקחת את הקטין בשעה 09:00 בבוקר.
- 21 .8. התובע טוען שבמעמד החתימה על ההסכם השתכרה הנתבעת סך של 3,500 ₪ נטו וכיום
22 משתכרת 10,500 ₪. עוד טוען שהנתבעת לא דייקה בכתב הגנתה עת טענה שהכנסתה לא
23 עלתה ובחקירתה הנגדית ציינה שהכנסתה עלתה ושלא דייקה לגבי היקף רכושה ושבפועל
24 שווי הנכס *** עומד על כ- 597,000 ₪.
- 25 .9. התובע טוען שהכנסתו ירדה שכן בשנת 2015 ממוצע הכנסותיו עמד על 15,536 ₪ ואילו בשנת
26 2019 ממוצע הכנסותיו עמד על 14,595 ₪.
- 27 .10. שינויי הנסיבות שחלו : במעמד החתימה על ההסכם זמני השהות עימו הסתכמו ב- 26%
28 מהזמן ואילו כיום זמני השהות 45% מהזמן, הכנסתה של הנתבעת עלתה פי 3 מאז החתימה

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

- 1 על ההסכם, הכנסתו ירדה ב כ- 1,000 ₪ ולנתבעת שטח לבניה בשווי של כמיליון ₪. משהוכיח
2 התובע שינוי הנסיבות שטוען, יש לקבל את תביעתו ולהורות על הפחתת המזונות.
- 3 11. התובע טוען שמאחר ושני הצדדים נושאים בדמי מדור, אין לקחת את רכיב הוצאות דמי
4 המדור.
- 5 12. התובע טוען שהוא ממצה את פוטנציאל השתכרותו ואילו הנתבעת עובדת במשרה חלקית ויש
6 להעמיד את פוטנציאל השתכרותה על סך זהה להכנסתו של התובע לכל הפחות ואף יש
7 להעמידו על 20,000 ₪.
- 8 13. התובע טוען שמתוך הצרכים תלויי השהות- בסך של 900 ₪- נושא בפועל ב- 45% מצרכים
9 אלה, קרי 405 ₪ בגין הצרכים תלויי השהות עליו להשלים סך של 108 ₪ ועבור צרכים שאינם
10 תלויי שהות על התובע לשלם סך של 513 ₪ ובסה"כ- עליו לשאת במזונות בסך של 621 ₪.

טענות הנתבעת

- 11
- 12 14. הנתבעת טוענת שהתובע לא הוכיח שינוי נסיבות והראיות בתיק מוכיחות ששינוי הנסיבות
13 הינו ההרעה במצבה של הנתבעת. לדבריה, התובע טוען לשינוי נסיבות בשני מישורים: זמני
14 השהות והמצב הכלכלי.
- 15 15. הנתבעת טוענת שבהתאם להסכם, הקטין היה אמור לשהות עם התובע 4 ימים במהלך
16 שבועיים, אך אין מחלוקת שהצדדים לא פעלו בהתאם להסדר זה והקטין שהה עם התובע 5
17 ימים במהלך שבועיים. הצדדים פעלו כך עד ליום 09.11.19. סמוך להגשת התביעה, גובש
18 הסכם בין הצדדים להרחבת זמני השהות ואושר בבית המשפט ביום 16.03.20. במסגרת
19 ההסכם המתוקן הוסכם שהקטין ישהה עם התובע 6 ימים במהלך שבועיים, כך שבפועל
20 השינוי חל ביחס ליום אחד בלבד ולכן שינוי זה אינו מהווה עילה להתערבות במזונות שנקבעו
21 ויש לבחון את המצב הכלכלי של הצדדים.
- 22 16. הנתבעת טוענת שהתובע מנסה להיתלות בעלייה בהכנסותיה, אך הפסיקה קבעה שיש לבחון
23 האם העלייה בהכנסה הייתה ניתנה לצפייה. ברי היה כי הנתבעת לא תמשיך להיות מתמחה
24 כפי שהייתה בעת החתימה על ההסכם.
- 25 17. בעת החתימה על ההסכם, הועמדו המזונות על סכום גלובלי של 3,000 ₪ שכולל הוצאות מדור
26 ואחזקתו, גן וצהרון, למעט הוצאות חריגות.
- 27 עת חתמו הצדדים על ההסכם הקטין היה בן 3 והנתבעת שילמה את מלוא הוצאות הגן
28 והצהרון של הקטין, שעמדו אז על סך של 2,500 ₪ לחודש. כיום, כאשר התשלום בעבור

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

- 1 החינוך עומד על סך של 1,000 ₪ לחודש בלבד, מבקש התובע להפחית את המזונות ומתעלם
2 מכך שההתחייבות לשלם 3,000 ₪, הכוללים בתוכם את מלוא הוצאות החינוך, היא
3 התחייבות ארוכת שנים, כשהנתבעת ידעה שאמנם בשנים הראשונות תיאלץ להקדיש את רוב
4 המזונות לתשלום הוצאות החינוך אך בעתיד ירווח לה, כאשר גובה שכר הלימוד יפחת.
- 5 18. הקטין שהה עם התובע 5 ימים בשבועיים ובמקביל המשיך התובע לשאת במזונות במלואם
6 כפי שנקבע בהסכם, ולא מדובר בשגגה. לדבריה, התובע עשה כן במשך 5 שנים מכיוון שידע
7 שהמזונות סבירים בנסיבות העניין ולא ברור מה אירע בשנת 2020 כשלפתע סבר התובע שאינו
8 אמור לשאת במזונות.
- 9 19. הנתבעת טוענת שמעיון בתלושי השכר לשנת 2019 ניתן ללמוד שהכנסת התובע עומדת על
10 17,000 ₪ נטו, ובנוסף פעמיים בשנה מקבל התובע בונוסים בסך של 50,000 ₪ בנוסף להטבות
11 רבות כגון אחזקת רכב והפרשות משמעותיות לפנסיה וחסכונות. הנתבעת מסבה תשומת לב
12 בית המשפט לכך שהתובע מושך את הבונוסים כמקדמות במשך חודשי השנה, כך שהם לא
13 נכנסים בחישוב של שכר הברוטו שלו, כך לדוגמא בחודש 4/19 קיבל התובע בונוסים בסך של
14 כ- 33,000 ₪ אולם שכר הברוטו שלו עמד על 30,900 ₪. אשר על כן יש להעמיד את הכנסותיו
15 על סך של 21,000 ₪ ויש להתחשב בביטחון התעסוקתי שלו. כיום חל שיפור בהכנסותיו של
16 התובע.
- 17 20. בנוסף, טוענת הנתבעת שהתובע רכש דירה תמורת 928,818 ₪ ולצורך כך נטל משכנתא בסך
18 של 470,000 ₪ והיתרה בסך של 460,000 ₪ מהון עצמי, כך שמחשוב פשוט מאז נחתם
19 ההסכם, חסך התובע סך של כ- 10,000 ₪ מדי חודש במשך 4 שנים.
- 20 21. כמן כן, הכנסתו של התובע לא נפגעה בתקופת הקורונה לעומת הכנסתה של הנתבעת שנפגעה.
21 לדבריה, מצבו הכלכלי של התובע טוב ממצבה.
- 22 22. הנתבעת נישאה בשנית ובעלה משלם מזונות לשני ילדיו מנישואיו הקודמים ויש להם בן נוסף
23 יליד 00.00.18. בעלה משתכר סך של כ- 3,700 ₪ לחודש. ההכנסה המשפחתית הכוללת עומדת
24 על 14,000 ₪ ברוטו. הנתבעת העמידה את הוצאות המדור ואחזקתו על סך של 5,500 ₪. ולגבי
25 הקרקע *** , הרי מדובר בקרקע שקיבלה במתנה.
- 26 23. לאור האמור לעיל, עותרת הנתבעת לדחיית התביעה.
- 27 **דיון והכרעה**
- 28 24. סעיף 13(א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט – 1959 (להלן: "החוק"), קובע:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

- 1 "בית המשפט רשאי לשנות את אשר נקבע בהסכם, בויתור ובפסק-דין, אם ראה לעשות כן
2 על סמך נסיבות שנודעו למבקש או שנשתנו אחרי ההסכם, הויתור או פסק-הדין".
- 3 25. לא אחת נפסק, כי פסק דין למזונות, ובמיוחד פסק דין שניתן בהסכמת הצדדים, צופה מטבעו
4 פני עתיד, כך שרק שינוי משמעותי יצדיק היזקקות חוזרת של בית המשפט לשאלת המזונות
5 (ראו לעניין זה, ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3), 187, תמ"ש (ת"א) 85240/98 דרומי נ'
6 דרומי (לא פורסם), ע"א 4515/92 שטיין נ' שטיין (ניתן ביום 13.6.1994)).
- 7 26. עוד נקבע, כי פסק דין למזונות אינו מהווה מעשה בית דין, ואין זה משנה אם פסק הדין ניתן
8 לאחר שמיעת ראיות או מתוקף הסכמה בין הצדדים, וכי מקום שארע שינוי נסיבות מהותי
9 ניתן לעיין בפסק הדין מחדש (ראה ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו (3) 187). במסגרת
10 פסק דין זה, נקבע גם כי לא כל שינוי בנסיבות מצדיק את שינוי שיעור המזונות, וכדברי כב'
11 השי' שמגר בע' 188 :
- 12 "אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי
13 פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית
14 או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את
15 הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר.
16 שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם
17 חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות".
- 18 27. פסק דין למזונות ניתן לעיון מחדש מקום בו התובע מוכיח שינוי נסיבות משמעותי וכאמור
19 ב-תמ"א 957/93 פלונית נ' אלמוני פ"מ תשנ"ד(3) 133, 137 :
- 20 "נסיבות חדשות כאלה, היורדות לשורשו של פסק הדין הקודם-דהיינו, היכולות להשפיע
21 בצורה ממשית על עצם החבות של החייב במזונות, או כאלה הפוגעות או היכולות לפגוע
22 בגובה החיוב, כאשר פגיעה זו היא אכן שורשית ועניינית שאין להתעלם ממנה... שינוי
23 מהותי כנ"ל, צריך להיות שינוי היורד לשורשו של החיוב, או לשורשה של החובה, או
24 לשורשו של סכום המזונות".
- 25 28. בבע"מ 7670/18 פלונית נ' פלוני (20.01.21) [פורסם במאגרים המשפטיים] נקבע כי ההלכה
26 שנקבעה בבע"מ 919/15 כשלעצמה אינה מהווה שינוי נסיבות המצדיק בחינה מחודשת של
27 דמי מזונות שנקבעו טרם ניתנה ההלכה וכן נקבע כי גובה המזונות ייבחן מחדש ככל וחל שינוי
28 נסיבות מהותי :
- 29 "אמנם, הלכת בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] קבעה כללים חדשים בנוגע לחלוקת נטל
30 המזונות לקטינים בגילאי 6-15 בין ההורים. עם זאת, הלכת בע"מ 919/15 [פורסם

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

בנבו] אינה מהווה כשלעצמה שינוי נסיבות מהותי המצדיק פתיחת תיק מזונות. עמדתי היא כי כאשר עסקינן בתביעה להפחתת מזונות, לא תשמש הלכת בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] כעילה לשינוי הנסיבות. תוצאה זו תפגע יתר על המידה בעקרון סופיות הדיון, ותפתח פתח רחב מדי שאף יפגע ביציבות חיי בני המשפחה.

זאת ועוד, בהתאם לאותו קו – דעתי היא כי אין בהלכת בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] כדי לשנות או להקל בדרישת השינוי המהותי בנסיבות הפרטניות, כפי שפורשה בפסיקה קודם שניתן פסק הדין בע"מ 919/15 [פורסם בנבו]. יש להותיר את מבחן שינוי הנסיבות המהותי על כנו לשם דיון מחודש בחיובי מזונות שנקבעו בפסקי דין חלוטים שניתנו לפני הלכת בע"מ 919/15, [פורסם בנבו] וזאת מארבעה טעמים עיקריים.

בהמשך פסק הדין נקבע שהדרישה לשינוי נסיבות מהותי חלה הן כאשר עסקינן במזונות שנקבעו בהסכם והן כאשר עסקינן במזונות שנקבעו בפסק דין לאחר ניהול הליך משפטי:

"אשר למקור חיוב המזונות – דהיינו סוג פסק הדין שניתן – יודגש שוב כי הדרישה בדבר שינוי הנסיבות המהותי בתביעות לשינוי גובה המזונות חלה הן כאשר החיוב נקבע בפסק דין שניתן לאחר הליך משפטי, והן כאשר מקור החיוב הינו בפסק דין שנתן תוקף להסכם גירושין בין הצדדים (עניין פייגה, פסקה 2; עניין קם, פסקה 5). הנני סבור, כי אין בבע"מ 919/15 [פורסם בנבו] כדי לשנות מהלכה זו. בתביעות לשינוי מזונות שנקבעו בפסק דין חלוט טרם הלכת בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] – אין מקום, לטעמי, להבחין בין מזונות שמקור חיובם הוא בפסק דין שנתן תוקף להסכם גירושין כולל; מזונות שמקורם בפסק דין שאישר הסכם שעניינו מזונות בלבד; ומזונות שנקבעו בפסק דין שניתן לאחר הליך משפטי. לפיכך, יש להידרש לתנאי בדבר שינוי מהותי בנסיבות בשלושת המקרים באופן דומה. לנוכח המסקנה ששינוי ההלכה אינו מאפשר להידרש מחדש לפסקי דין חלוטים, ולו כאלה שניתנו לאחר דיון והכרעה, ברי כי זהו גם דינם של פסקי דין שנותנים תוקף להסכמת הצדדים, שלפי חלק מן הגישות קשה להתערב בהם אפילו יותר."

29. עוד נקבע כי משנקבע שחל שינוי נסיבות מהותי, הדיון יתקיים בהתאם להלכה שנקבעה בבע"מ 919/15:

"15. אשר להיקף פתיחת ההתדיינות במקרים בהם עולה בידי המבקש להוכיח שינוי נסיבות מהותי, המצדיק דיון מחודש בשיעור מזונות שנקבע לפני הלכת בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] – הרי שמקובלת עליי עמדת היועץ המשפטי לממשלה בעניין זה.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

ראשית, ככל שבית המשפט מגיע למסקנה כי התרחש שינוי נסיבות מהותי, כמשמעותו בפסיקה, המצדיק עיון מחודש בגובה המזונות – מן הראוי כי עיון זה יעשה בהתאם להלכת בע"מ 919/15, [פורסם בנבו] שהרי מרגע שנגזר לקיים דיון מחודש בגובה המזונות, אין הצדקה לקיימו על פי דין ישן, שאיננו נוהג עוד.

שנית, על בתי המשפט לשקול בזהירות ובקפדנות את השפעת השינוי המהותי ביחס לסכום המזונות שנקבע בעבר.

שלישית, ראוי לבחון באופן מתוחם את הרכיב הספציפי שבו חל שינוי הנסיבות המהותי, וביחס אליו בלבד להחיל את העקרונות שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15, [פורסם בנבו] תוך חתירה, ככל הניתן, וככל שקיימת הצדקה, לצמצום היקף ההתדיינות. ככל שמדובר בשינוי באחד מרכיבי המזונות, אין מקום להחיל את הלכת 919/15 ביחס לכלל סכום המזונות, ולשנות באופן דרמטי את שיעור המזונות שהיה נהוג לאורך זמן, אלא יש לבחון רק את השינוי שחל בפרמטר הספציפי בהתאם להלכת בע"מ 919/15 [פורסם בנבו]."

כעת אבחן את נסיבות חיי הצדדים

האישה

30. עובדת כיועצת בתחום הפסיכולוגי-עצמאית- בשנת 2019 סך הכנסותיה עמדו על 134,225 ₪, ניכויים 4,365 ₪, הכנסה חייבת 129,860 ₪ (כגובה שכר ממוצע במשק), המס ברוטו 16,428 ₪ וזיכויים סך של 31,933 ש"ח (נספח ג' לתצהיר עדותה הראשית). מנתונים אלה ניתן להסיק שהאישה אינה משלמת מס הכנסה. הנתבעת משלמת דמי ביטוח לאומי והסכום ששילמה בפועל עמד על 8,394 ₪ הסכום שהותר עומד על 4,365 ₪. הכנסתה השנתית נטו עמדה על סך של 125,831 ₪.

31. האישה אינה מפרישה לקרן פנסיה, למרות שחלה חובה על עצמאים לעשות כן, לטענתה היא אינה יכולה להרשות זאת לעצמה:

"ת. יש גם בונוס שאת זה לא חישבתם. דבר שני, אני אמורה להפריש פנסיה מהמשכורת הזאת ולא עושה את זה כי אין לי מספיק. לפלוני מפרישים פנסיה, יש לו קרן השתלמות, יש לו רכב ואת כל זה אין לי." (עמ' 17 שורות 22-20 לפרוטוקול)

32. כיום, עצמאי המרוויח שכר ממוצע במשק מחויב להפריש כ- 900 ₪ לחודש וסך של כ- 10,800 ₪ בשנה. סכום זה יש להפחית מהכנסתה נטו.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

- 1 להכנסתה נטו נוסף את הוצאות אחזקת הרכב והדלק בסך של 6,395 ₪ לשנה.
- 2 לסיכום, הכנסתה נטו היא סך של 125,831 ₪ בהפחתת הפרשה לפנסיה חובה בסך של 10,800 ₪
- 3 ₪ ובצירוף הוצאות רכב בסך של 6,395 ₪ דהיינו סך נטו של 121,426 ₪ לשנה ובחישוב
- 4 חודשי: סך של 10,118 ₪ לחודש.
- 5 33. הנתבעת נחקרה אודות הכנסתה וציינה כדלקמן:
- 6 ש" קיבלנו את השומה ודו"ח רווח והפסד של 2019 במסגרת צו גילוי מסמכים, על פי
- 7 השומה ודו"ח רווח והפסד ההכנסות שלך 150,135 ₪ מזה מופחת בגין שכ"ד,
- 8 הוצאות דלק וכו' 13,111 ₪ ונשאר לך בעצם סכום של 129,429 ₪ שהנטו 10,786
- 9 ₪. על פי השומה שנאלצנו לבקש ולא צרפת, גילינו שמאחר ואת מתגוררת ביישוב
- 10 *** שידוע כמזוכה מס, את לא משלמת מס הכנסה מלא ויש לך פטור על סך 31,933
- 11 ש"ח, מה שמופיע בזיכויים. כך שהנטו 10,786 ₪.
- 12 ת. זה לא נכון. 10,786 ₪ זה הברוטו.
- 13 ש. יש לך זיכוי ולכן המס היחידי שאת משלמת זה ביטוח לאומי 8,384 ₪.
- 14 ת. אני משלמת ביטוח לאומי בסך של כמעט 1,000 ₪ לחודש פלוס 17% מס. מעבר
- 15 לניכויים 13,000 ₪ ולא הגשתי את כל ההוצאות שיש לי ויש לי הרבה יותר.
- 16 ש. אם ההכנסה שלך נטו 10,500 ₪..
- 17 ת. זה לא נכון. יש לי יותר הוצאות ממה שהגשתי. (עמ' 13 לפרוטוקול שורה 31 עד
- 18 עמ' 14 שורה 7).
- 19 34. בבעלות הנתבעת מגרש *** שלטענתה קיבלה במתנה מהוריה. הנתבעת טענה שכרגע היא
- 20 אינה יכולה לבנות בשטח מאחר ולא עומדים לרשותה הכספים הנדרשים לכך (עמ' 14
- 21 לפרוטוקול שורה 29 עד עמ' 15 שורה 10).
- 22 35. הנתבעת נשואה בשנית וההכנסה החודשית הממוצעת של בעלה עומדת על 3,790 ₪. נולד לה
- 23 בן נוסף ביום 00.00.18. בדיון מיום 21.06.20 טענה שבעלה משלם מזונות בסך 2,700 ₪ לילדיו
- 24 מנישואים קודמים, כן העידה שבעלה מנסה להקים עסק חדש והוריה עוזרים להם:
- 25 ש" את עובדת 9 שעות שבועיות שזה לדעתי 20% משרה. אז מי מממן את הבן הנוסף
- 26 שלכם? שי במזונות שלו?
- 27 ת. בעלי עובד 65% משרה כי הוא מתחיל בעבודה ורוצה להתקדם הלאה. בנוסף הוא
- 28 הקים עסק כצלם עצמאי, יש לו הכנסות מועטות ולא הסתרנו. אני עובדת 9 שעות
- 29 שבועיות כי זה המצב, לא בגלל שבחרתי. אני יכולה לעבוד בשירות הציבורי וזה לא

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

1 יעזור לאף אחד. ההורים שלי עוזרים לנו. אנו לא גרים ברווחה." (עמ' 17 לפרוטוקול
2 שורות 29-34).

3 36. בעת החתימה על ההסכם הייתה מתמחה והכנסתה החודשית הממוצעת עמדה על כ- 4,200
4 ₪.

5 37. הנתבעת נחקרה אודות פוטנציאל השתכרותה. איני מקבלת את הטענה שהנתבעת אינה
6 מתאמצת על מנת להגדיל את הכנסותיה, להיפך התרשמתי שהנתבעת משקיעה מאמצים
7 להגדלתן, אולם המדובר בעוסקת עצמאית שהכנסותיה אינן קבועות וגובהן אינו תלוי אך
8 ורק בנתבעת:

9 ש. מה עלות טיפול אצלך?
10 ת. 330 ₪.
11 ש. ההכנסות שלך לשנה הם 150 אלף ₪?
12 ת. כן.
13 ש. עלות טיפול 330 ₪. לפי חישוב גס של 300 ₪ לטיפול, את עובדת 9 שעות שבועיות?
14 ת. עובדת 9 שעות.
15 ש. למה את צריכה רק 9 שעות לעבוד?
16 ת. זו קליניקה בהקמה שאני מנסה לבנות אותה.
17 ש. אם את עובדת 9 שעות שבועיות והצפי לעבור ל- 9 שעות יומיות?
18 ת. קליניקה פרטית לא עובדת 9 שעות. הרבה פחות.
19 ש. כמה פחות?
20 ת. לא יודעת להגיד.
21 ש. 9 שעות שבועיות זה סביר נראה לך?
22 ת. לא. אני רוצה לעבוד יותר. אני מניחה שאפשר לעבוד 5 שעות ביום.
23 ש. אם תעבדי 5 שעות ביום ויודעים שב- 9 שעות שבועיות אתה עובדת 150 אלף ₪, אז
24 ההכנסה שלך תעלה ל- 480 אלף ש"ח.
25 ת. אם זה באמת יקרה.
26 ש. תסכימי ש- 9 שעות שבועיות את לא ממצה את הפוטנציאל שלך?
27 ת. נכון.
28 ש. את יכולה לעבוד יותר?
29 ת. אני רוצה גם לעבוד יותר אבל לא יכולה." (עמ' 15 שורות 11-31 לפרוטוקול).

ובהמשך:

31 ש. את יכולה לעבוד בנוסף להיותך עצמאית בשירות ציבורי?

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

- 1 ת. כן. להרוויח 30 ₪ לשעה ולא חושבת שזה נכון.
- 2 ש. היום בתקופת הנגיף קורונה את עובדת 9 שעות שבועיות, אולי תעבדי בשירות
- 3 הציבורי?
- 4 ת. אין תקנים כל הזמן בשירות הציבורי. כרגע אין. פניתי לבתי חולים סביב מקום
- 5 המגורים ואין תקנים כרגע וכולם מבקשים. אם היה הייתי עושה את זה בשמחה.
- 6 מקווה גם להאמין שהשכר שלי ישתנה.
- 7 ש. בחודשים האחרונים בנוסף לעבודה שלך בקליניקה הפרטית החלטת שכדאי
- 8 להרחיב את ההכנסה שלך ופנית לבתי חולים?
- 9 ת. קיבלתי תשובה מהפסיכולוג הראשי שאין תקנים.
- 10 ש. למה לא צירפת לתצהיר?
- 11 ת. לא חשבתי שרלוונטי.
- 12 ש. איפה עוד את יכולה לעבוד?
- 13 ת. כפסיכולוגית רפואית רק בבתי חולים.
- 14 ש. ניסית להשתלב בעוד קליניקות? לעשות שיתופי פעולה?
- 15 ת. כל הזמן אבל בגלל הקורונה הכל נעצר. " (עמ' 18 שורות 3-17 לפרוטוקול).
- 16 38. אעמיד את השתכרותה של הנתבעת על סך של שכר ממוצע במשק העומד כיום על סך של
- 17 11,953 ₪ ובניכוי ביטוח לאומי, מס בריאות ופרשות חובה לקרן פנסיה (ללא תשלומי מס
- 18 הכנסה נוכח הפטור לו זכאית הנתבעת) עומד השכר נטו על סך של כ – 9,600 ₪ לחודש
- 19 ובמעוגל 10,000 ₪ לחודש.
- 20 39. הנתבעת מתגוררת עם בעלה וילדיה בדירה שכורה ודמי השכירות החודשיים (דמי הרשאה)
- 21 עומדים על 4,000 ₪.
- 22 40. הכנסתה הפנויה לאחר קיזוז חלקה בדמי המדור (חלקה ייגזר ממחצית מדמי השכירות
- 23 מאחר ומתגוררת עם בן זוגה, כך שחלקה עומד על $2,000 \times 70\% = 1,400$) עומדת על 8,600 ₪
- 24 (10,000-1,400).
- 25 41. בעת החתימה על ההסכם הכנסותיה של הנתבעת עמדו על סך 3,800-4,200 ₪ וכיום
- 26 הכנסותיה עומדות על 10,000 ₪. העלייה בשכרה של הנתבעת היא משמעותית, יותר מכפל
- 27 השכר אותו הרוויחה בעת החתימה על ההסכם, אם כי יש לזכור שבעת החתימה על ההסכם,
- 28 הייתה הנתבעת מתמחה והיה צפוי כי לאחר סיום התמחותה תעבוד ותשתכר סכום גבוה
- 29 יותר.

30 האיש

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

42. עובד ב*** והכנסתו החודשית הממוצעת עומדת על 14,800 ₪. התובע זכאי לרכב ממקום עבודתו וכן לארוחות במקום עבודתו, הפרשות לקרן פנסיה ולקרן השתלמות. שווי המס בגין השימוש ברכב והארוחות ושווי הפרשות לקרן ההשתלמות (התחשבתי בהפרשות לקרן השתלמות שמעל תקרת הפטור ממס בלבד, למרות שייתכן והיה מקום להוסיף לשכרו את מלוא ההפרשות לקרן השתלמות) עומד על סך של 3,600 ₪ שיש להוסיף לשכרו, **כך סך הכנסותיו עומדות על סך של כ- 18,400 ₪.**
43. הנתבעת טענה שהבונוסים אותם מקבל התובע אינם מחושבים בשכר ברוטו של התובע. אולם מעיון בתלושי השכר של התובע עולה כי מדי חודש מקבל סך של 1,425 ₪ ע"ח התמריץ והסכום נכלל בשכר ברוטו, כאשר בחודשים בהם מקבל את ההפרשים, נרשם הסכום הכולל שהיה אמור התובע לקבל, בקיזוז סכומים שקיבל בפועל כגון בחודש 4/20 לדוגמא. יתרה מזו, הסבר אודות תשלום התמריצים מצוי בהודעה לעובד בתלוש שכר לחודש 4/20.
- הנתבעת הפנתה לתלוש שכר לחודש 4/19 כאשר באותו חודש צויין שהתובע זכאי לבונוס בסך של כ- 33,000 ₪ והשכר ברוטו היה נמוך מסכום זה. אמנם סכום התמריץ לזכות התובע עמד על כ- 33,000 ₪ (שדה 383) אולם בשורה שמעל נוכה סך של 27,000 ₪ בגין תשלומים שהתובע כבר קיבל (שדה 381).
44. התובע מתגורר בדירה שכורה ב*** ודמי השכירות החודשיים עומדים על 3,000 ₪ (צורף חוזה).
45. התובע רכש דירה בשלבי בנייה, החזר המשכנתא יעמוד על 3,000 ₪- נטל מבנק הפועלים שתי הלוואות בסך כולל של 470,000 ₪. – התובע נחקר אודות מימון הרכישה :
- ש" רכשת דירה, מפנה למסמכי רכישה. תאשר שרכשת דירה ב- 4/2/19 תמורת 928,818 ₪?
- ת. כן.
- ש. בחוזה ההלוואה של בנק הפועלים שצרפת, רואה שנטלת 470 אלף ₪ מתמורת הדירה?
- ת. כן.
- ש. ההפרש הגיע מהון עצמי שלך?
- ת. כן.
- ש. תספר איך הצלחת לחסוך ב- 4 שנים הללו מאז הגירושין ועד 2019 כמעט 460 אלף ₪?
- ת. זה מתחלק עם זה שגם ההורים שלי עזרו ברכישת הדירה וגם חלק הצלחתי לחסוך.
- ש. בכמה עזרו לך?

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

- 1 ת. 200 אלף ש"ח. לא צרפתי אסמכתא כי לא התבקשתי.
 2 ש. איך העבירו את ה- 200 אלף ₪?
 3 ת. העברה בנקאית. לא זוכר בדיוק את הסכום. זה היה סכום מסוים. הם העבירו את
 4 הסכום אחרי רכישת הדירה.
 5 ש. מתי בערך?
 6 ת. כמה חודשים אחרי רכישת הדירה. (עמ' 9 לפרוטוקול שורות 15-29).
 7 46. אמנם חלה ירידה בסכום שהתובע מקבל בפועל מעבודתו, אולם ירידה זו נבעה ממעברו
 8 ליישוב שאינו מזכה ועלייה בגובה מס ההכנסה, זוהי ירידה שאינה מהווה שינוי נסיבות
 9 מהותי, עבודתו של התובע לא השתנתה וגם לא תנאי עבודתו. יש לזכור כי עבודתו של התובע
 10 יציבה והוא עובד במקום עבודה מסודר מזה מספר שנים.
 11 הכנסתו הפנויה, בקיזוז חלקו בדמי המדור ($2,100 = 70\% * 3,000$) עומדת על 16,300 ₪.
 12 (18,400-2,100).

- 13 47. התובע טען שיש לקחת בחשבון את שווי המגרש שקיבלה הנתבעת במתנה במושב ***, אולם
 14 גם לתובע נכס מקרקעין אותו רכש, בתמורה לסכום דומה, חלקו בעזרת משכנתא וחלקו
 15 בסיוע מתנות מבני משפחתו.

16 חלוקת זמני שהות

- 17 48. כפי שפורט לעיל- חל שינוי בזמני השהות. בהתאם להסכם מיום 27.5.2015 הקטין היה אמור
 18 לשהות עם אביו 4 ימים במהלך שבועיים, קרי 28%. מיד לאחר החתימה על ההסכם ועד ליום
 19 9.11.2019, נהגו הצדדים בצורה שונה והקטין שהה עם אביו 5 ימים במהלך שבועיים (36%)
 20 כאשר דמי המזונות נשארו על כנם בהתאם להסכם. כיום לן בבית האב 6 לילות במהלך
 21 שבועיים, קרי 43%.

22 האם חל שינוי נסיבות מהותי המצדיק בחינה מחודשת של דמי המזונות?

- 23 49. אכן בעת החתימה על ההסכם עבדה הנתבעת כמתמחה והכנסתה הייתה נמוכה – עד 4,200
 24 ₪ - וניתן היה לצפות שלאחר שתוסמך, הכנסתה תעלה. התובע נחקר אודות עניין זה והתחמק
 25 ממתן תשובות ברורות (עמ' 8 שורות 21-36). יחד עם זאת, העלייה בשכרה של הנתבעת גבוהה
 26 מזו שהיה ניתן לצפות עת נחתם ההסכם ועל כן יש להתחשב בשינוי נסיבות זה.
 27 50. הנתבעת נשואה בשנית ונולד לה בן נוסף אולם בעלה משתתף איתה בהוצאות הבן המשותף.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

51. טענת התובע שחלה הרעה במצבו הכלכלי נדחית. התובע בעצמו טוען שהירידה נבעה ממעברו למקום מגורים ללא הטבות מס (עמ' 6 לפרוטוקול שורות 5-1). התובע ממשיך לעבוד באותו מקום עבודה במסגרתו הוא זכאי לתנאי עבודה טובים, הכוללים רכב צמוד, ארוחות, בונוסים, הפרשות לקרן השתלמות. מקום עבודתו של התובע הוא יציב והוא עובד בו תקופה ממושכת.

52. זמני השהות - בפועל אין מחלוקת כי סמוך לאחר חתימת ההסכם (2015), הרחיבו הצדדים את זמני השהות באופן משמעותי כך שהקטין לן בבית האב 5 לילות במשך שבועיים במקום ה - 4 עליהם הסכימו. למרות השינוי בזמני השהות המשיכו הצדדים ונהגו בהתאם להסכם בכל הנוגע לגובה המזונות. כיום, נוסף עוד לילה לזמני השהות - כך שמבחינת זמני השהות מיד לאחר חתימת ההסכם שהה הקטין עם אביו 5 לילות במהלך שבועיים, קרי כ- 36% אחוז מהזמן וכיום שוהה עימו 6 לילות במהלך שבועיים, קרי כ- 43% מהזמן, כך שזמני השהות הורחבו ויש להתחשב בשינוי זה.

53. שקלול העלייה בהכנסתה של הנתבעת בשילוב ההרחבה בזמני השהות של הקטין עם האב מובילה למסקנה שחל שינוי נסיבות המצדיק בחינה מחודשת של סכום המזונות שנקבע בהסכם.

16 השפעת השינוי על סכום המזונות

17 הסכום שנקבע בהסכם גלובלי וכלל הוצאות גן

54. בטרם תיבחן השפעה השינוי על גובה המזונות יש לבחון מהו למעשה סכום המזונות שנקבע בהסכם. מעדויות הצדדים עולה שהצדדים קבעו סכום מזונות הכולל בחובו את עלות הוצאות הגן/צהרון/חינוך בלתי פורמלי בקיבוץ של הקטין עד גיל 18.

55. התובע העיד לגבי ההסכמות על גובה המזונות וטען שעותר להפחתה מכיוון שחל שינוי נסיבות:

23 ש" אכל לגבי 2015 אתה זוכר את זה שהיה גן?

24 ת. זוכר.

25 ש. זוכר שביקשת מפלונית ואמרת באופן חד משמעי שיהיה סכום גלובלי, כלומר

26 מזונות שכוללים גן וצהרון?

27 ת. הרעיון היה אז סכום מזונות כולל.

28 ש. כלומר אתה מאשר שאתה ביקשת שיהיה סכום מזונות שכלל את הוצאות הגן?

29 ת. ביחד הגענו להבנה שנרצה סכום כולל שכולל גם את הגן.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

ש. כלומר הולכת אותה שולל, סיכמת איתה ב- 2015 סכום מזונות צופה פני עתיד של 3,000 ₪, שבאותה תקופה נאלצה לשלם גן וצהרון וכשמצאת את ההזדמנות הראשונה את פונה לביהמ"ש ורוצה להפחית מזונות כיום ולהתעלם מהעובדה שבמשך שנים מספר היא שילמה לבד גן וצהרון?
ת. אני מבקש להפחית את המזונות בגלל שינויי נסיבות שקרו. (עמ' 9 לפרוטוקול שורות 1-12).

56. הנתבעת העידה בעניין זה:

ש. כשאתם מסכימים 3,000 ₪ כולל הכל, באותה תקופה שילמת עלות גן 2,500 ₪?
ת. כן.
ש. כלומר את מגדלת את *** עם 500 ₪?
ת. בתקופה שחתמנו על ההסכם גרתי אצל ההורים שלי. *** היה בגן של 2,500 ₪ רק בשנה שהתגרשנו. אח"כ הסכום ירד בהדרגה, ירד ב- 500 ₪ כל שנה. בגן חובה זה היה 1,000 ₪ לחודש ולא היה צהרון. גרתי אצל ההורים שלי, לא היו הוצאות של שכ"ד ולא היו הוצאות שיש לי היום. כשסיכמנו על ההסכם, פלוני ביקש לעשות את זה 3,000 ₪ כולל הכל עד גיל 18. זה מה שסיכמנו. ידעתי שא עכשיו אני נעזרת בהורים שלי בגלל שהגן עולה הרבה אז בעתיד איעזר פחות. בגלל זה אני עברתי ל***. התבססתי על המזונות האלה. (עמ' 18 לפרוטוקול שורות 27-35).

57. מהעדויות מתברר שבשנת 2015, השנה בה התגרשו הצדדים, היה הקטין בן 3, עלות הגן עמדה על 2,500 ₪. כך שבשנה זו חלקו של התובע היה מחצית, קרי 1,250 ₪ ולכן מתוך סכום המזונות (3,000), סך של 1,750 ₪ שילם התובע עבור המזונות השוטפים.

58. בשנת 2016 עת היה הקטין בן 4 ירדה עלות הגן ועמדה על סך של 2,000 ₪ בלבד, חלקו של התובע הוא 1,000 ₪, וסך של 2,000 ₪ שילם עבור מזונות.

59. בשנת 2017, עת היה הקטין בן 5, ירדה עלות החינוך ועמדה על סך של 1,500 ₪, חלקו של הקטין הוא 750 ₪ וסך של 2,250 ₪ שילם התובע עבור המזונות השוטפים.

60. החל משנת 2018, עת מלאו לקטין 6, עומדת עלות הגן/צהרון על סך של 1,000 ₪ לחודש, חלקו של התובע הוא סך של 500 ₪ והוא נושא בסך של 2,500 ₪ בעבור המזונות השוטפים.

61. בדיון מיום 21.01.21 ציינה הנתבעת כי הוצאות החינוך כיום עומדות על 1,000 ₪ ומאחר והקטין מתחנך בקיבוץ ומשתתף במערכת החינוך הקיבוצית, סכום זה יהיה קבוע עד גיל 18, כך שבפועל מהיום חלקו של האיש בהוצאות החינוך הקיבוצי עומד על 500 ₪ לחודש ומתוך הסך המשולם בסך של 3,000 ₪, סך של 2,500 ₪ משלם התובע בעבור המזונות השוטפים.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

62. ממוצע המזונות החודשיים אותו אמור היה התובע לשלם מגיל 3 ועד גיל 18 עומד על סך של 2,400 ₪ לחודש.
63. הכנסות האישה עלו אולם מנגד עלו גם הוצאות המדור שלה, בעת החתימה על ההסכם התגוררה הנתבעת בבית הוריה ולא נשאה בדמי מדור. כיום, חלקה של הנתבעת בדמי המדור עומד על 2,000 ₪, חלקו של הקטין עומד על 30%, קרי 600 ₪ וכבר קבעתי שהכנסתה הפנויה היא בסך של 8,600 ₪.
64. ניתן היה לצפות שהכנסתה הפנויה של הנתבעת תגדל פי שניים בתוך 5 שנים, שכן בעת שנחתם על ההסכם הייתה מתמחה וצפויה הייתה לסיים את ההתמחות, אולם בפועל גדלה הכנסתה הפנויה יותר מפי 2. אשר על כן אני קובעת כי בגין הגידול בהכנסתה של האישה יש להפחית את המזונות שנקבעו בסך של כ- 20%.
65. כפי שפורט לעיל גם בהשוואה לזמני השהות לפיהם נהגו הצדדים מאז 11/2019 הורחבו זמני השהות של הקטין אצל האב ב- 7% נוספים ולכן יש מקום להפחתת המזונות ב- 7% נוספים.
66. לכן, יש להפחית את המזונות ב- 27%.
67. כאמור, ממוצע המזונות במשך השנים עומד על 2,400 ₪, ולכן המזונות לאחר הפחתה של 27% אמורים לעמוד על 1,750 ₪ = 73% * 2,400 ₪.
- כעת אבחן את סכום המזונות בהתאם להלכת בע"מ 919/15:**
68. מה היה סכום המזונות בהם היה חב התובע לו היה בית המשפט קובע את גובה המזונות שהתבסס על בע"מ 919/15 ללא התחשבות בהסכם עליו חתמו הצדדים?
69. בבע"מ 919/15 ציין כב' השופט פוגלמן כי צרכיהם ההכרחיים של קטינים עומדים על סך של בין 1,300 ל- 1,400 ₪ לחודש. סכום זה אינו כולל הוצאות בגין מדור ואחזקת מדור (סעיף 5 לפסק הדין).
70. לאחרונה ניתנו מספר פסקי דין אשר העמידו את צרכיהם הבסיסיים של קטינים על סך של 1,600 ₪ לחודש. בעמ"ש 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (09.10.17) [פורסם במאגרים המשפטיים] קבע בית המשפט שהגיעה העת לעריכת שינוי בקביעת סכום המזונות ההכרחיים ובמקרה הספציפי שנדון בפניו הועמדו צרכי קטין על 1,600 ₪:
- "ייתכן ואכן הגיעה העת לעריכת שינוי נוסף בעת קביעת סכום המזונות ההכרחיים ובמיוחד לאור הצרכים שהתווספו, כגון כל הקשור באמצעי התקשורת השונים והמחשוב, אשר ניתן לראות בהם, כיום כצרכים הכרחיים.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

אולם, אף מבלי לקבוע מסמרות בדבר לעת הזו, כפי שצויין לעיל, יש מקום לבחון את כלל הנסיבות ואזי להידרש במקרה קונקרטי להגדלת אותו סכום הנהוג, וכמפורט לעיל.

17. החיוב הנוסף יחול ממועד הגשת התביעה ובאופן שבמקום הסכום של 1,450 ₪ יבוא הסכום של 1,600 ₪ כאשר הפרשי העבר בגין המפורט לעיל ישולמו ב 4 -תשלומים."

71. בעמ"ש (ת"א) 32172-11-17 ע.ש. (קטינה) נ' נ.ש, עמ' 11 (10.01.19) [פורסם במאגרים המשפטיים] קבעה כב' השופטת י. שבח כי צרכי הקטינים שאינם טעונים הוכחה עומדים על 1,600 - 1,700 ₪ :

"לגישתי, אין לדחות עוד את הגדלת הסכום, ועד שייקבע הסכום המשקף את עלות צרכיו של הקטין, בשני הבתים גם יחד, זה שאינו טעון הוכחה, באופן אמפירי ובהתבסס על חוות דעת כלכליות, אין מנוס מהפעלת שיקול הדעת השיפוטי וניסיון החיים, ומהעלאת הסכום, שלא עודכן מזה שנים, לכדי סך של 1600-1700 ₪."

72. ברמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.ג נ' א.ג. (פס' 10) (25.10.18) [פורסם במאגרים המשפטיים] כב' הש' צבי וייצמן לא התערב בפסיקת מזונות זמניים שהועמדו על ידי הערכאה הדיונית על סך של 1,800 ₪ :

"כך לא מצאתי מקום להתערב בקביעותו של בית המשפט קמא אשר אמד לעת עתה את צרכיו של קטין בשיעור של 1800 ₪. לטעמי מדובר בהערכה זהירה שהיא על הצד הנמוך דווקא. יש לזכור כי קודם להלכת בע"מ 919/15 נהגו בתי המשפט לאמוד צרכיו החודשיים של קטין בשיעור של כ- 1400 ₪ ואלם הערכה זו נגעה אך ורק באשר לצרכיו ההכרחיים ואולם מאז שניתנה הלכת 919/15 אין מקום לחלק בין צרכים הכרחיים לאלו שאינם הכרחיים ויש לאמוד את הצרכים בכללותם. עוד יש לציין כי צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים עולים על צרכיו של קטין המתגורר בבית אחד נוכח הכפילויות הנדרשות מטבעם של דברים בחלק מהוצאותיו, להערכתו ומבלי לקבוע מסמרות בדבר ראוי שהערכה זו תעלה, למצער, על סך של 2250 ₪ לחודש לקטין."

73. כפי שפורט לעיל ממוצע מזונות הקטין עומד על סך של 2,400 ₪ וכך העריכו הצדדים את הוצאותיו, כולל חלקו של הקטין בהוצאות המדור בבית הורי האם, שכן בעת חתימת ההסכם התגוררה בבית הוריה ולא נשאה בהוצאות מדור.

74. בנסיבות העניין נוכח הסכום שנקבע בהסכם והסכומים שנקבעו בפסיקה ובשים לב להכנסות הצדדים אני קובעת כי צרכי הקטין השוטפים עומדים על סך של 2,200 ₪ לחודש.

הסכום בו יישא האב

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

75. ההכנסה הכוללת של הצדדים עומדת על סך מעוגל של 25,000 ₪ (8,600+16,300). שיעור הכנסת האב מההכנסה הכוללת עומד על 65%.
76. כאמור העמדתי את צרכי הקטין על 2,200 ₪, מחצית הסכום עבור צרכים תלויי שהות והמחצית השנייה עבור צרכים שאינם תלויי שהות.
77. צרכים תלויי שהות: האב אמור לשאת ב- 65% מצרכי הקטין (1,100*65%), סך של 715 ₪. בפועל נושא ב- 43% מצרכי הקטין בעת שהותו עמו, כ- 470 ₪ ולכן עליו לשאת בהפרש בסך של כ- 250 ₪ ולהעבירו לידי האם.
78. צרכים שאינם תלויי שהות: התובע טוען שהוא רוכש עבור הקטין משחקים, לוקח אותו לחוג על חשבונו ונושא בלא מעט מהוצאותיו של הקטין (עמ' 12 שורות 28-30 לפרוטוקול) מנגד, הנתבעת העידה שהיא רוכשת עבור הקטין ביגוד והנעלה, מוציאה הוצאות נוספות על מחשב וטלפון והכחישה שרק התובע רוכש לקטין ביגוד, הנעלה ומשחקים (עמ' 12 שורות 3-4 ועמ' 19 שורות 2-15 לפרוטוקול).
79. במקרים של משמורת פיזית משותפת, כאשר הכנסותיהם הפנויות של ההורים דומות, ההוצאות הנובעות משהות הקטין עם כל אחד מההורים מתקזזות בין ההורים וכל הורה יישא בנטל הוצאות אלו כאשר הקטין אצלו. באשר להוצאות הנוספות נקבע בפסק דינה של כב' השופטת ברק ארז כי יש לקבוע הורה מרכז שיקבל לידיו תשלום עבור הוצאות אלו מההורה האחר בהתאם ליחס ההכנסות של ההורים, והוא יהיה אחראי על סיפוק צרכים אלו של הקטין:
- "49. הקשיים שעליהם עמדתי לעיל מלמדים כי במשמורת משותפת נדרש ניהול "מרכזי" של הוצאות הילדים שאינן חלק מההוצאות המשפחתיות השוטפות. מהו המנגנון היישומי שיכול לאפשר להורים לנהל את הוצאות הילדים באופן שימקסם את טובתם ויהיה פרקטי ונוח גם מבחינתם, ללא צורך בשיתוף פעולה צמוד על בסיס יומיומי? אין מקום להכתיב פתרון אחד שאין בלתו, אלא להבהיר מה אמורים להיות מאפייניו של מנגנון זה: עליו להיות פשוט ליישום ולא לחייב מידה רבה של שיתוף פעולה יומיומי בין ההורים. מנגנון יעיל שניתן להעלות על הדעת הוא מינויו של אחד מההורים כ"הורה מרכזי" אשר יקבל לידיו בראשית החודש מחצית מסכום המזונות המיועד עבור ההוצאות שאינן בגין הפעילות היומיומית השוטפת דהיינו המזונות המיועדים לצרכים האחרים (ביגוד, ספרים, טיפול רפואי לא צפוי ועוד). סכום זה יוערך בכל מקרה על-ידי בית המשפט, בהתאם לגילאי הילדים ולצרכיהם. ההורה המרכזי ינהל חשבון הוצאות זה ויוציא את הכספים במתכונת שתבטיח תיאום ואיזון בין מכלול הצרכים של הקטינים. מנגנון זה מיישם תובנה פשוטה

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

לפיה ניהול כספי של הוצאות במסגרת תקציב מוגבל חייב להיעשות על בסיס תכנון ותיאום.

80. כדברי כב' הש' פוגלמן בסעיף 87 לבע"מ 919/15:

"כפועל יוצא מכך, מטילה המשמורת הפיזית המשותפת נטל כלכלי מוגבר – זהה מבחינת היקף ההוצאה הפוטנציאלי עבור מזונות הילד – על שני ההורים. מכיוון שהילד מתגורר עם כל אחד מן ההורים מחצית מן החודש ממש ואין מדובר במפגשים או בהלנה נקודתית בלבד, הרי שכל הורה נדרש "לבנות בית" שלם ומלא עבור הילד. עליו לדאוג לכתחילה לפתרון דיור שיהיה בו חדר קבוע לילד (כלומר, בדרך כלל, לשכור דירה גדולה יותר); לרכוש את כל הציוד הבסיסי שחייב להיות בביתו של הילד כגון מיטה ומצעים, ארון בגדים וכמות סבירה של בגדים למלאו בהם, שולחן כתיבה, כלי רחצה ושאר חפצים יסודיים שלהם זקוק הילד. בצד הוצאות מסוג זה נדרש גם כל אחד מן ההורים לספק את כל יתר צרכיו הגשמיים השוטפים של הילד במהלך שהייתו עמו: מזון, עלותם השוטפת של צרכים כגון חשמל ומים, עלות של פעילות פנאי מזדמנת בשעות אחר הצהריים וכדומה. מכאן, שבמצב של משמורת פיזית משותפת כל הורה מספק את כל צרכי הילד במשך מחצית מן החודש."

81. מסעיף 87 שצוטט לעיל, עולה כי גם אם האם נקבעה כהורה מרכז על האב לדאוג שלקטין יהיה ארון בגדים ובו כמות סבירה של בגדים בסיסיים. העובדה ששני ההורים דואגים לביגוד בסיסי ומשחקים עבור הקטין בביתם אינה מאיינת את הצורך במנגנון ההורה המרכז. מנגנון ההורה המרכז נקבע על מנת להבטיח שצרכיו של הקטין שאינם תלויי שהות ימולאו ולא ייווצר מצב בו כל הורה יצפה כי ההורה האחר ימלא משימה זו.

82. בהסכם שעליו חתמו הצדדים נקבעה למעשה האם כהורה מרכז, נחה דעתי כי האם דואגת לצרכי הקטין ומספקת אותם במלואם בתקופה מאז נחתם ההסכם ועד היום ואין כל סיבה שלא תמשיך ותשמש כהורה מרכז.

83. צרכים שאינם תלויי שהות: על האב לשאת ב- 65% מצרכים אלה ולהעביר לידי האם סך של 715 ₪.

84. הוצאות מדור ואחזקתו:

הוצאות מדור ואחזקתו בבית האם: חלקו של הקטין ייגזר ממחצית דמי השכירות המשולמים. האם העמידה את דמי המדור ואחזקתו על סך של 5,500 ₪. 4,000 ₪ בעבור שכר דירה ו-1,500 ₪ בעבור הוצאות אחזקת מדור לארבע נפשות (עמ' 17 שורה 36 לפרוטוקול).

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

1 חלקו של הקטין ייגזר ממחצית הסכום, קרי מהסך של 2,750 ₪, ועל כן חלקו של הקטין
2 יעמוד על 825 ₪ (2,750*30%).

3 הוצאות המדור ואחזקתו בבית האב: דמי השכירות עומדים על 3,000 ₪ ואת דמי אחזקת
4 המדור נעמיד על 1,200 ₪ (שתי נפשות במשק הבית), קרי בסה"כ 4,200 ₪. חלקו של הקטין
5 30%, קרי 1,260 ₪.

6 סך הוצאות המדור ואחזקתו של הקטין בשני הבתים עומד על 2,085 ₪ (1,260+825). על האב
7 לשאת ב- 65% מהסכום, 1,355 ₪. בפועל נושא ב- 1,260 את ההפרש בסך מעוגל של 100 ₪
8 עליו לשלם לידי האם.

9 סה"כ עליו לשאת ב- 100+715+250 = סך מעוגל של 1,100 ₪.

10 85. תחשיב זה נכון היה לו היה בית המשפט מחשב את סכום המזונות מלכתחילה מבלי להתחשב
11 בהסכם שאותו ערכו הצדדים. כפי שנקבע בבע"מ 7670/18, יש לערוך את ההפחתה בזהירות,
12 אין לשנות באופן דרמטי את סכום המזונות שהיה נהוג בין הצדדים. הסכום לפי החישוב
13 בהתאם לבע"מ 919/15 משנה באופן דרמטי את סכום המזונות שנקבעו בהסכם.

14 86. כמו כן התחשיב לפי בע"מ 919/15 הינו טרם שקלול הסתמכות הנתבעת על המזונות שנקבעו
15 בהסכם. כפי שפורט לעיל, בנסיבות מקרה זה יש להתחשב בהסתמכות הנתבעת על המזונות
16 שנקבעו בהסכם. הנתבעת הסכימה למזונות נמוכים מהמינימום המקובל בשנים הראשונות.
17 המזונות כללו את מלוא עלות הגן, שבשנים הראשונות עמדה על סכום גבוה של בין 1,500 ₪
18 - 2,500 ₪, בנוסף לכך פערי ההשתכרות בין הצדדים בשנים הראשונות היו גבוהים מאוד,
19 הנתבעת שהייתה עדיין מתמחה השתכרה פחות משכר מינימום בעוד הכנסתו של התובע
20 הייתה גבוהה. יוצא שמזונות הקטין בשנים הראשונות שלאחר חתימת ההסכם היו אף מתחת
21 למינימום המקובל, כשלנתבעת הייתה ציפייה לגיטימית שבחלוף מספר שנים, עת תגדיל
22 הכנסתה והוצאות החינוך יפחתו, ירווח לה.

23 87. באיזון שבין עריכת התחשיב בהתאם לבע"מ 919/15 לבין התחשבות בהסכם אותו ערכו
24 הצדדים, אני קובעת כי סכום המזונות בהם יישא האב יעמוד על סך של 1,600 ₪.

25 מזונות יתר ששולמו

26 88. הפחתת המזונות תחול מיום פסק הדין בלבד, בהתאם להלכה אין להורות על השבת מזונות
27 שנאכלו כשיהיה בכך לכדי לפגוע ברווחתו של הקטין.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

89. בבע"מ 4589/05 פלוני נ' פלוני (21.11.05) [פורסם במאגרים המשפטיים] קבע כב' השופט רובינשטיין כדלקמן:

ו. (1) בשאלת הקיזוז התלבטתי במידה מסוימת. אכן, מקובל כי לבית המשפט שיקול דעת בשאלת השבתם של מזונות, שלמפרע התברר ששולמו ביתר (ביחס למזונות קבועים שהופחתו בערעור, ראו ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז, פ"ד לו(3), 449, 463 (השופט שיינבוים); ביחס למזונות זמניים שהופחתו, ולהתערבות המצומצמת בהשבה ראו ע"א 125/86 סימונוב נ' סימונוב (לא פורסם) (הנשיא שמגר)). ישנם מקרים בהם אין בית המשפט מאפשר כל קיזוז שהוא, ובמקרים אחרים תהא נטיה להתחשבות מסוימת במה שכבר נעשה, בין היתר באמצעות ויתור על גביית מזונות זמניים שטרם נגבו (ע"א 5951/93 קצב נ' קצב (לא פורסם) (הנשיא שמגר); ע"א 5578/92 שמש נ' שמש (לא פורסם) (הנשיא שמגר)). השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט הוא כמובן השפעת הקיזוז על רווחת בן הזוג והילדים, והרי לא אחת יארע שהכספים שנפסקו ביתר כבר נצרכו, ואם יקוזזו אחרנית עלולה להיווצר מחסור במשפחה (ע"א 4332/90 אדלשטיין נ' אדלשטיין, פ"ד מו(1), 289, 291, (הנשיא שמגר); ע"א 5446/91 עגור נ' עגור (לא פורסם) (הנשיא שמגר)).

90. לאור האמור לעיל, פסק הדין יחול מחודש 6/21.

סוף דבר

91. לאור האמור לעיל, אני קובעת כדלקמן:

א. האב ישלם לאם למזונות הקטין סך של 1,600 ₪ לחודש, שישולמו החל מחודש יוני 2021 ועד הגיע הקטין לגיל 18 ו/או עד לסיום לימודי התיכון - לפי המאוחר מבין שני המועדים.

והיה והקטין ישרת בצה"ל ו/או בשירות הלאומי, האב ימשיך לשלם מזונות לאם עד לתום תקופת שירות החובה ו/או הלאומי, כשהסכום יעמוד על שליש מהסכום הנקוב לעיל, בערכו הצמוד כאמור בס"ק ב להלן.

ב. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו, עד ה-10 לחודש עבור אותו חודש, ישירות לחשבון הבנק של האם, כשהסכום הנקוב בס"ק א' לעיל יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכן פעם בשנה – במזונות חודש ינואר של כל שנה, ללא הפרשים לתקופות הביניים. עדכון ראשון מהיום – בחודש ינואר 2022.

ג. כל קיצבה ו/או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח לאומי בגין הקטין, לרבות קיצבת ילדים, מענק לימודים וכיו"ב, ישולם לאם בנוסף לדמי המזונות.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

- ד. כל הודעה ו/או מידע לרבות מסמכים, בכל הקשור לחיובי המזונות, שעל הורה אחד להעביר להורה השני, יועבר באחד מאופני התקשורת הבאים - להלן: **"תקשורת מתועדת"**: תקשורת סלולרית (כגון: WhatsApp) / מייל / דואר רשום, כאשר ההורה השולח איננו מחוייב להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את ההודעה אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את המידע/מסמכים.
- ה. החל מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך יישאו הצדדים בחלקים שווים ביניהם בהוצאות רפואיות חריגות מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים/ריגשיים, איבחונים לרבות איבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופ"ח ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, אלא א"כ ההחזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן ע"י הורה אחד בלבד שאז רק ההורה המממן זכאי להנות מהחזר זה.
- כל הוצאה רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת המתועדת טרם הוצאת ההוצאה/קבלת הטיפול, על מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח האסמכתא.
- ו. החל מיום מתן פסק הדין יישאו הצדדים בחלקים שווים ביניהם בהוצאות החינוך על פי דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית – **כדלקמן**: אגרות חינוך, שכר לימוד וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוכית ו/או למסגרת החינוכית לרבות ועד הורים, וכן צהרון ועלות החינוך הבלתי פורמלי בקיבוץ עד סוף כיתה י"ב, חוגים (חוג אחד לפחות בעלות ציבורית ומעבר לכך בהסכמת ההורים), שיעורי עזר (ככל ולא תהיה הסכמה בין ההורים ע"פ המלצת מנהל/ת, יועצ/ת או המורה המקצועית/ת), תנועת נוער, קייטנות (שני מחזורים בעלות ציבורית לפחות ומעבר לכך בהסכמת שני ההורים).
- ז. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת בס"ק ה-ו לעיל, יישאו בה שני ההורים בחלקים שווים **ובלבד** ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת המתועדת).
- ח. הורה אשר יישא במלוא הסכומים בגין ההוצאות המפורטות בס"ק ה-ז לעיל ("ההורה המשלם") יקבל מהורה השני ("ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור לעיל, וזאת בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת המתועדת דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח יעשה לא יאוחר מחצי שנה לאחר ההוצאה.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 20-02-5320 פלוני נ' פלונית

ט. לחילופין רשאי ההורה החייב להודיע לאם בתקשורת המתועדת בתוך עשרת הימים
דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

י. חיוב המזונות המפורט בכל הסעיפים לעיל, כולל את השתתפותו של האב בכל צרכי
הקטין, מכל מין וסוג שהוא, לרבות מדור, ועל כן האם מתחייבת להשלים את כל יתר
צרכי הקטין, מכל מין וסוג שהוא, לרבות – ולא למעט: מזון, כלכלה שוטפת, ביגוד
והנעלה, רכישת ציוד למסגרת החינוכית, הוצאות רפואיות שוטפות, וכיו"ב.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"א, 15 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

שירי היימן, שופטת